

OFIAROWNIKOW (1) *ai*

N sg f ofiarownikowã.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „ofiarownik” (w judaizmie Starego Testamentu): Wykonywany, składany przez ofiarownika:

*Wyrażenie: »obiata ofiarownikowa«: Y każda obiata Ofiarownikowa [munus sacerdotis] wżytká ma być ípalona/ nie będą ieý ieść. *BudBib Lev 6/23.**

Synonimy cf OFIAROWNICY.

Cf OFIAROWNICKI, OFIAROWNICY, [OFIARNICZY], [OFIARNIKOW]

AŽ